

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๗๖๑/๒๕๕๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๓ /๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๐ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { บริษัท โชคดีวิศวะภัณฑ์ จำกัด ผู้ฟ้องคดี
เทศบาลเมืองบางกรวย ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๕๕/๒๕๕๑
หมายเลขแดงที่ ๑๓๕๘/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เดิมชื่อ บริษัท
ศรีแสนนคร ส.ห้าพลัง เอ็นจิเนียริง จำกัด ต่อมา ได้เปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท โชคดีวิศวะภัณฑ์ จำกัด
ตามสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ให้ทำการก่อสร้าง (ยกระดับ)
ถนนลาดยางแอสฟัลท์ติก ขนาดกว้างประมาณ ๖ เมตร หนาไม่น้อยกว่า ๐.๐๕ เมตร
ระยะทางประมาณ ๗๐๐ เมตร หรือพื้นที่ลาดยางไม่น้อยกว่า ๔,๒๐๐ ตารางเมตร
บ่อพัก ๑๔๒ บ่อ ท่อระบายน้ำ ๐.๖๐ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๑,๗๔๕ เมตร ตามแบบแปลน
ของผู้ถูกฟ้องคดีเลขที่ ๕๖/๒๕๔๗ วงเงินค่าก่อสร้าง ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท โดยถือราคาเหมารวม
เป็นเกณฑ์ และกำหนดทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙
ในการทำสัญญานี้ผู้ฟ้องคดีได้นำหนังสือคำประกันของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด

//(มหาชน)...

(มหาชน) สาขาสองพี่น้อง เลขที่ ๐๕๘/๒๕๔๘/๐๐๒๐๑/๐๐๓ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำนวนเงิน ๓๕๙,๕๐๐ บาท เป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา กำหนดการจ่ายค่าจ้าง และการจ่ายเงินไว้เป็นงวดๆ รวม ๔ งวด งวดละ ๑,๗๙๗,๕๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีทำงานแล้วเสร็จ ตามสัญญาจ้างโดยได้รับเช็คจากผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินค่าก่อสร้างตามสัญญา จำนวน ๑,๔๐๖,๗๕๓.๗๔ บาท จากค่าจ้างทั้งหมด ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินค่าจ้างก่อสร้างที่เหลือ จำนวน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าได้คิดเป็นค่าปรับจำนวน ๓๑๘ วัน ในอัตรา วันละ ๑๗,๙๗๕ บาท รวมเป็นเงิน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการทำงานที่ผู้ถูกฟ้องคดี คิดค่าปรับทั้งหมดเป็นเงิน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท ซึ่งเป็นจำนวนที่สูงมากเกินกว่าครึ่งหนึ่งของค่าจ้างทั้งหมดนั้น ไม่เป็นธรรม ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานแล้วเสร็จตามงวดงาน ตั้งแต่ งวดที่ ๑ - ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมจ่ายค่าจ้างในส่วนนี้ ถือเป็นการกระทำผิดสัญญาจ้าง ในข้อ ๔ เรื่อง ค่าจ้างและการจ่ายเงิน ทั้งที่ในสัญญาจ้างระบุไว้ชัดเจนว่า กำหนดการจ่ายเงิน ให้จ่ายเป็นงวดๆ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมตรวจรับงาน เมื่อทำเสร็จครบตามงวดที่ ๑ - ๓ แล้ว โดยผู้ถูกฟ้องคดีปฏิเสธและอ้างว่างานที่ทำงานมีความชำรุดเสียหาย กลับแก้งผู้ฟ้องคดีให้แก้ไข งานซ้ำๆ ทั้งที่ไม่ใช่ความผิดของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งประวิงการจ่ายเงินค่าจ้างโดยให้รองาน งวดที่ ๔ เสร็จก่อน จึงจะตรวจรับงานทั้งหมด ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อน

ผู้ถูกฟ้องคดีคิดคำนวณค่าปรับที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีเป็นอย่างมาก โดยผู้ถูกฟ้องคดีคิดค่าปรับตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ รวมเวลา ๓๑๘ วัน เป็นไปในทางที่ก่อความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ขอให้ ทบทวนใหม่แต่ไม่ได้รับการพิจารณา ข้อเท็จจริงในเรื่องการปรับก็ไม่ถูกต้อง กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๑๒๘๖ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ ขอให้ผู้ฟ้องคดี ก่อสร้างให้แล้วเสร็จ “ภายใน ๔๕ วัน นับจากวันสิ้นสุดสัญญา” ย่อมหมายความว่าผู้ถูกฟ้องคดี ยินยอมขยายระยะเวลาการก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีออกไปอีก ๔๕ วัน นับแต่วันสิ้นสุด สัญญาจ้างโดยปริยาย คือ ขยายเวลาถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ทำให้เวลาเดินต่อไปได้ โดยไม่ได้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างหลังระยะเวลาสิ้นสุดแล้ว ทั้งนี้ ตามนัยของสัญญาจ้าง ข้อ ๑๖ เรื่อง ค่าปรับ ที่ระบุคำว่า “หรือวันที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายให้จนถึงวันทำงานแล้วเสร็จจริง” และเมื่อผู้ฟ้องคดีต้องหยุดงานเพื่อรอการย้ายสาธารณูปโภคที่เกิดขวางการก่อสร้าง ก็ไม่ควร จะต้องเสียค่าปรับในช่วงเวลานั้นๆ เช่น การย้ายท่อประปา การรื้อย้ายท่อสายไฟฟ้า เคเบิลใยแก้วใต้ดิน สายโทรศัพท์ เป็นต้น ซึ่งในทางปฏิบัติงานสัญญาจ้างอื่นๆ จะกำหนดให้

/ผู้ว่าจ้าง...

ผู้ว่าจ้างต้องส่งมอบพื้นที่ให้ได้ก่อนที่ผู้รับจ้างจะเข้าดำเนินการทำงานจริง ช่วงที่การประปา นครหลวงเข้าทำงาน ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเข้าทำงานก่อสร้างได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่รับผิดชอบในการรื้อย้ายสิ่งสาธารณูปโภคของรัฐ แต่ต้องรอให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง เข้ามาดำเนินการแก้ไขรื้อย้ายก่อนที่จะเข้าไปทำการก่อสร้าง จึงหาใช้ความผิดของผู้ฟ้องคดี ที่จะมาคิดค่าปรับกับผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ปรากฏ ตามหนังสือ ที่ ศส.ทศ.บก.๐๑๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดี ส่งมอบงานงวดสุดท้ายล่าช้ากว่ากำหนดเพียง ๓๗ วัน เท่านั้น หากจะต้องเสียค่าปรับ ก็ไม่ควรสูงถึง ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมตรวจรับงานในการส่งมอบงาน ในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ จนผู้ฟ้องคดีต้องทำหนังสือส่งมอบงานที่แล้วเสร็จไปแล้ว ถึง ๔ ครั้ง ปรากฏตามหนังสือของผู้ฟ้องคดี ที่ ศส.ทศ.บก.๐๒๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ที่ ศส.ทศ.บก.๐๓๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ ที่ ศส.ทศ.บก.๐๐๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๐ และที่ ศส.ทศ.บก.๐๑๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ รวม ๔ ฉบับ และในเรื่องการขอขยายระยะเวลาการก่อสร้างนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือขอขยาย ระยะเวลาการก่อสร้างถึงผู้ถูกฟ้องคดีหลายฉบับในช่วงเกิดเหตุขัดข้องในการส่งมอบ พื้นที่ทำงานจากหน่วยงานด้านสาธารณูปโภค ในช่วงระยะเวลา ๔๕ วัน ที่ผู้ถูกฟ้องคดี กำหนดระยะเวลาทำงานให้แล้วเสร็จ มีหน่วยงานของรัฐกำลังขุดย้ายท่อสายโทรศัพท์ บนถนน เกิดท่อประปาแตก ซึ่งเป็นเหตุที่ไม่สามารถคาดหมายได้ล่วงหน้า ผู้ฟ้องคดี ต้องหยุดทำงานก่อสร้างหลายสัปดาห์ เพื่อรอให้หน่วยงานของรัฐทำการแก้ไขให้เสร็จก่อน เพราะทำคู่กันไปไม่ได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ศส.ทศ.บก.๐๑๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขอสงวนสิทธิในการขยายอายุสัญญาจ้าง นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีจำต้อง ทำการก่อสร้างเพิ่มเติมตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่สั่งให้กระทำเพิ่มนอกเหนือจากแบบแปลน ที่กำหนดในสัญญาจ้างถึง ๓ จุด ด้วยกัน ซึ่งเป็นการสั่งงานภายหลังจากวันสิ้นสุดสัญญาจ้าง คือ หลังจากวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ แล้ว และสั่งงานในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งปรับ ผู้ฟ้องคดีเป็นรายวัน ปรากฏตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๒๗/๔๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ และที่ นบ ๕๒๓๐๓/๒๘/๔๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดี จะฝ่าฝืนคำสั่งที่ให้ทำงานเพิ่มมิได้เพราะมิฉะนั้นแล้วผู้ถูกฟ้องคดีก็จะไม่ตรวจรับงานอีกเลย และจะนำมาเป็นข้ออ้าง หากผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอมทำตามคำสั่งที่ให้ทำการก่อสร้างเพิ่มเติม และนอกเหนือจากแบบแปลนที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างก็จะเบิกเงินไม่ได้เลย การที่

/ส่งงานล่าช้า...

ส่งงานล่าช้าก็เป็นเพราะคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่สั่งงานก่อสร้างเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีสิทธิคิดค่าปรับในช่วงระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีทำการก่อสร้างเพิ่มเติม ๓ จุด ซึ่งรวมเวลาทำงานเป็นเวลา ๔๖ วัน การสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีมีส่วนสำคัญทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องลงมือเข้ารื้อย้ายสาธารณูปโภคที่เกิดขวางการก่อสร้างเอง ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าประธานงานให้มีการรื้อย้ายหลายครั้ง แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายใดเข้ามาเลย หน้าทีนี้เป็นหน้าที่โดยตรงของผู้ถูกฟ้องคดี หากเกิดความเสียหายขึ้นก็ควรที่จะมีส่วนรับผิดชอบ ปัจจุบันผู้ฟ้องคดีถูกฟ้องเป็นคดีแพ่งให้ชดใช้ค่าเสียหายหลายคดีจากหน่วยงานภาครัฐ ผู้ฟ้องคดีไม่มีทางอื่นใดที่จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีร่วมรับผิดชอบในผลที่ก่อขึ้นโดยเจตนาละเว้น หรือละเลยความรับผิดชอบโดยขอศาลมีคำสั่งบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องร่วมรับผิดชอบใช้เงินค่าเสียหายครั้งหนึ่งที่ต้องเสียไปจากการถูกฟ้องคดีแพ่ง ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้เงินตามสัญญาจ้างที่ยังคงค้างอยู่จำนวน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่ผู้ถูกฟ้องคดีผิดสัญญา คือ นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีรับเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีครั้งสุดท้าย คือ ในวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไปจนถึงวันฟ้องคดี (วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๑) คิดดอกเบี้ยเป็นเงิน ๓๙๔,๖๔๒.๓๕ บาท รวมต้นเงินพร้อมดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวน ๖,๑๑๐,๖๙๒.๓๕ บาท และดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายเงินค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดีกระทำการเพิ่มเติมและนอกเหนือจากแบบแปลนที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ๓ จุด เป็นเงิน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของต้นเงินจำนวน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท นับแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีร่วมรับผิดชอบใช้เงินค่าเสียหายครั้งหนึ่งที่ถูกฟ้องคดีต้องเสียไปจากการถูกฟ้องเป็นคดีแพ่งเป็นเงิน ๔๓๕,๖๓๒.๓๖ บาท

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า โครงการก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ขนาดกว้าง ๖ เมตร หนาไม่น้อยกว่า ๐.๕๐ เมตร ระยะทางประมาณ ๗๐๐ เมตร หรือคิดเป็นพื้นที่ลาดยางไม่น้อยกว่า ๔,๒๐๐ ตารางเมตร บ่อพัก ๑๔๒ บ่อ ท่อระบายน้ำ ขนาด ๐.๖๐ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๑,๗๔๕ เมตร ตามสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการนำ

/สถานที่...

สถานที่ก่อสร้างจริงและบอกกล่าวถึงสภาพพื้นที่และอุปสรรคในการทำงาน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจที่จะเข้าร่วมประมูลเสนอราคา ผู้ฟ้องคดีได้มาร่วมดูสถานที่และรับทราบปัญหาอุปสรรคและได้ประมุลงานดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีรับรู้และรับทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นในขณะก่อสร้างดีแล้ว ก่อนลงนามในสัญญาผู้ถูกฟ้องคดีได้เชิญผู้รับจ้างและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานสาธารณูปโภค องค์การโทรศัพท์ การประปา การไฟฟ้า และตำรวจในพื้นที่ เข้าร่วมประชุมหารือเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงขั้นตอนการดำเนินงานและปัญหาที่จะเกิดขึ้นในขณะก่อสร้าง ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากทุกหน่วยงานและพร้อมที่จะเข้าช่วยแก้ไขทันทีหากเกิดปัญหาและอุปสรรค ตามรายงานการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ เมื่อเริ่มก่อสร้างผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือที่ ศส.ทศ.บก.๐๐๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ขอเข้าพื้นที่ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๓๙๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เรื่อง แจ้งเข้าดำเนินการก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้งใดๆ เกี่ยวกับพื้นที่ที่จะก่อสร้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานล่าช้ากว่ากำหนด ๑๗๑ วัน ผู้ฟ้องคดีทิ้งเวลาส่วนนี้ไปเองเพราะผู้ถูกฟ้องคดีตระหนักดีว่าในขณะทำงานก่อสร้างย่อมเกิดอุปสรรคและปัญหา จึงได้ให้เวลาในการก่อสร้างที่สมเหตุสมผล ในช่วงขณะทำการก่อสร้างนั้น ผู้ฟ้องคดีมีจำนวนคนงานและเครื่องจักรไม่เพียงพอกับงาน และในบางช่วงเครื่องจักรไม่เข้าตามกำหนด ทำให้งานที่ได้ไม่เป็นไปตามแผนยังล่าช้าออกไป ซึ่งตามแผนงานที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งยืนยันมาใช้เวลาก่อสร้างจริงประมาณ ๔ เดือน เท่านั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นท่อน้ำประปาแตก หรือสายเคเบิลใยแก้วเสียหาย ล้วนแต่เกิดจากการทำงานที่ไม่ใช้ความระมัดระวังของผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น ประกอบกับเมื่อเกิดเรื่องขึ้นแล้วผู้ฟ้องคดีไม่ยอมรับแต่ผู้ฟ้องคดีกลับปล่อยปละละเลยจนหน่วยงานที่ได้รับผลเสียหายต้องค้นหาจุดเสียหายเอง จากการสอบถามหัวหน้างานจึงได้ทราบว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำประปาชุดไปแล้วไม่รับแจ้งทั้งๆ ที่งานสามารถขุดเลี้ยงแนวท่อได้ งานก่อสร้างในเขตชุมชนผู้ฟ้องคดีรู้ดีว่าไม่สามารถปิดการจราจรโดยสิ้นเชิงได้ โดยหากการทำงานที่มีมาตรการที่ดี ย่อมไม่เกิดความเสียหายขึ้น เพราะงานก่อสร้างทางหลวงหรือถนนทั่วไปก็จะมีรถยนต์วิ่งสัญจรไปมาตลอด ซึ่งข้อนี้จะนำมาเป็นข้ออ้างที่ทำงานไม่ได้คุณภาพไม่ได้และในช่วงการทำงานของผู้ฟ้องคดีก็ได้เร่งรัดงานให้แล้วเสร็จทันตามกำหนดสัญญา เป็นเหตุทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถต่อสัญญาให้กับผู้ฟ้องคดีได้

/ส่วนค่าปรับ...

ส่วนค่าปรับที่ระบุในสัญญาเป็นค่าปรับที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๒๗ วันสิ้นสุดสัญญาก่อสร้าง คือ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จ คือ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ คิดเป็นค่าปรับจำนวน ๓๑๘ วัน เป็นเงินทั้งสิ้น ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท เงินค่าปรับเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยกับสัญญาจ้างดังกล่าว โดยค่าปรับ จะทำการปรับเมื่อผู้รับจ้างขอส่งมอบงานแล้ว และจะหักเงินค่าปรับจากเงินค่าจ้างตาม สัญญาจ้างข้อ ๑๖ และข้อ ๑๘ ส่วนเงินหลักประกันสัญญาเป็นเงินที่หักไว้ประกันผลงานที่ ผู้ฟ้องคดีได้ทำการก่อสร้าง ไม่เกี่ยวกับการนำมาหักค่าปรับ เพราะเป็นเงินที่หักไว้สำหรับ ช่อมแซมงานตามสัญญาจ้าง ข้อ ๓ และ ข้อ ๗ การขอขยายเวลาสงวนสิทธิค่าปรับของ ผู้ฟ้องคดีที่อ้างมาไม่สมเหตุผลผลพอในการขยายระยะเวลาก่อสร้าง เนื่องจากน้ำมิได้ท่วม สถานที่ยกก่อสร้างและเมื่อติดปัญหาเรื่องท่อประปา หรือโทรศัพท์ ก็สามารถย้ายตำแหน่งงาน ก่อสร้างไปทำในจุดอื่นๆ ได้ ประกอบกับในแบบแปลนหมายเหตุข้อที่ ๖ บรรดาสั่งกีดขวาง ในการก่อสร้างทั้งบนดินและใต้ดิน อันได้แก่ ต้นไม้ เสาไฟฟ้า ท่อประปา และโทรศัพท์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาจ้าง ให้ผู้รับจ้างเป็นผู้ดำเนินการเคลื่อนย้ายหรือรื้อถอนโดยไม่คิด ค่าจ้างเพิ่ม และผู้ถูกฟ้องคดีประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานสาธารณูปโภค ให้ทุกครั้งและผู้ฟ้องคดีแจ้งขอโดยไม่รอช้า การที่ไม่ขยายเวลาปฏิบัติงานตามสัญญาผู้ถูกฟ้องคดี ก็ได้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๘๘๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๙ และที่ นบ ๕๒๓๐๓/๑๙๖๘ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ เมื่อผู้ฟ้องคดี ทำงานครบถ้วนตามสัญญาจ้าง แต่ทำงานไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ทันตามกำหนดเวลาในสัญญา ซึ่งสัญญาได้ระบุวันเริ่มต้นก่อสร้างและวันสิ้นสุดการก่อสร้างไว้เป็นที่แน่นอน ผู้ถูกฟ้องคดี ต้องปรับผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันสิ้นสุดสัญญาจ้างจนถึงวันรับมอบงานก่อสร้างเป็นเงินจำนวน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจะต้องนำมาหักจากเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างเพื่อมิให้ราชการ ได้รับความเสียหาย เมื่อผู้ฟ้องคดีขอส่งมอบงานงวดที่ ๑ - ๓ และงวดที่ ๑ - ๔ รวม ๔ ครั้ง เป็นเพราะงานไม่เรียบร้อยแล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งตอบกลับ ถึงงานไม่เรียบร้อยแล้วเสร็จตามสัญญา และตัวแทนของผู้ฟ้องคดีลงชื่อรับทราบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้กลับแก้ผู้ฟ้องคดีและทุกครั้งที่ผู้ฟ้องคดีขอส่งงานคณะกรรมการ ตรวจสอบการจ้างทุกคนและผู้ถูกฟ้องคดีจะออกตรวจสอบสภาพก่อนรับมอบงานแต่ละครั้ง งานของ ผู้ฟ้องคดีไม่เรียบร้อยจึงมีหนังสือแจ้งกลับไม่รับมอบงานพร้อมด้วยเหตุผลของการ

/ไม่รับมอบ...

ไม่รับมอบทุกครั้งและผู้ฟ้องคดีขอส่งมอบงาน ส่วนการเบิกเงินงวดที่ ๑ - ๓ ของผู้ฟ้องคดี ที่ได้รับการเบิกจ่ายในหลายๆ ครั้งนั้น เป็นเพราะผู้ฟ้องคดีส่งงานและเบิกเงินทีเดียว ๑ - ๓ งวด และมีงานในบางส่วนของแต่ละงวดงานไม่เรียบร้อยแล้วเสร็จ จึงเป็นผลให้ ไม่ตรวจรับ เมื่อถึงขณะนั้นค่าปรับได้ดำเนินต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าผู้ฟ้องคดีจะทำงานเสร็จ และผู้ฟ้องคดีไม่เคยส่งงวดงานเพียงงวดเดียวเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีตรวจรับ และการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีปรับผู้ฟ้องคดีมากเกินไปกว่าร้อยละ ๑๐ ของค่าจ้างเป็นเพราะหากมีการยกเลิก สัญญาการก่อสร้าง ประชาชนผู้ใช้ถนนในการสัญจรและประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ก่อสร้าง จะได้รับความเดือดร้อนมาก เพราะถนนบางกรวย - ไทรน้อย เป็นถนนสายหลักและทางลัด ไปสู่สะพานพระราม ๕ หรือเป็นทางลัดที่ประชาชนจากฝั่งนนทบุรีจะเข้ากรุงเทพฯ หากทำการบอกเลิกสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีคงจะไม่ยอมและจะถือว่าเป็นผู้ละทิ้งงาน จะไม่สามารถ ทำงานกับหน่วยงานราชการได้อีกและก็ต้องมีการฟ้องร้องเป็นคดีความกันนาน ผู้ถูกฟ้องคดี เล็งเห็นความเดือดร้อนของประชาชนที่จะได้รับผลกระทบจึงจำยอมให้ผู้ฟ้องคดีทำงาน จนแล้วเสร็จ ส่วนหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๑๒๘๖ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ นั้น เป็นหนังสือที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดเวลาทำงานที่คิดว่าผู้ฟ้องคดีจะทำงานแล้วเสร็จ โดยเร็ว ไม่ได้เป็นการขยายระยะเวลาตามสัญญาให้อีก ๔๕ วัน ซึ่งไม่สามารถนำไปหักออก จากวันคิดค่าปรับได้ การย้ายสาธารณูปโภคต่างๆ ผู้ถูกฟ้องคดีได้คำนึงถึงจุดนี้จึงได้ เผื่อเวลาการก่อสร้างไว้ในระยะการทำงานในสัญญาแล้ว เป็นเพราะผู้ฟ้องคดีทิ้งระยะเวลา ดังกล่าวไม่ยอมเข้าทำงานตามกำหนดสัญญาและการเคลื่อนย้ายสาธารณูปโภคในบางจุด ก็ระบุมความรับผิดชอบในแบบแปลน หมายเหตุ ข้อ ๖ ผู้รับจ้างเป็นผู้ดำเนินการ เพราะท่อเมน น้ำประปาและสายเคเบิลใยแก้วใต้ดินไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ การทำงานของผู้ฟ้องคดี จะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการประสานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้ฟ้องคดีก็ต้องติดตามด้วยเพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีเอง และควรปรับแผนงาน หากเกิดปัญหาและอุปสรรคไม่ใช่หยุดรออย่างเดียว ในช่วงระยะเวลา ๔๕ วัน ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มีหน่วยงานของรัฐกำลังขุดย้ายท่อสายโทรศัพท์โดยไม่คาดคิด เกิดท่อประปาแตก นั้น สาเหตุมาจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ดำเนินการขุดวางท่อเองทำให้เกิดเหตุดังกล่าวแล้วไม่รับว่า ตนเป็นผู้ทำให้น้ำประปารั่วซึมตลอดเวลาและสายเคเบิลใยแก้วเสียหายอีกด้วย

สำหรับงานที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งว่าก่อสร้างเพิ่มเติมนั้นแบ่งเป็น ๓ จุด คือ

๑. งานวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก เป็นงานที่ผู้ฟ้องคดีต้องทำเพื่อให้เนืองงานครบถ้วน

/ตามสัญญาจ้าง...

ตามสัญญาจ้าง ๒. งานวางบ่อพักท่อระบายน้ำที่ยังไม่ครบตามสัญญา และ ๓. แก้ไขงานวางท่อระบายน้ำช่วงบริเวณคอสะพานบางกรวย ฝั่งวัดกล้วยเพื่อให้น้ำระบายลงสู่คลองบางกรวย ทำเพื่อสมวัตถุประสงค์ของโครงการ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นควรที่จะขยายเวลาก่อสร้างให้ และผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องจ่ายเงินดังกล่าวให้กับผู้ฟ้องคดี และการกำหนดงานให้ก่อสร้างแล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นั้น ไม่ได้เป็นการขยายอายุสัญญาแต่อย่างใด แต่เป็นการคาดการณ์ว่าผู้ฟ้องคดีสามารถทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในเวลาดังกล่าว หากไม่มีการกำหนดระยะเวลา ก็จะไม่มีการเร่งรัดงาน สำหรับในสัญญาข้อ ๑๐ เรื่อง “ความรับผิดชอบของผู้รับจ้าง” ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ถูกกำหนดโดยผู้ถูกฟ้องคดีฝ่ายเดียวนั้น สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญามาตรฐานที่ใช้กับส่วนราชการบริหารส่วนท้องถิ่น กำหนดตามข้อ ๑๒๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งผู้รับจ้างที่ทำงานกับส่วนราชการบริหารส่วนท้องถิ่นจะต้องใช้สัญญานี้ หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการเอาเปรียบก็ไม่ควรลงนามในสัญญา สัญญาจ้างข้อ ๑๐ มีไว้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของทางราชการอย่างแท้จริง ไม่ทำให้หน่วยงานเสียเปรียบและจำเป็นต้องกำหนดเพื่อประโยชน์ของสาธารณะส่วนรวม โดยเฉพาะถ้าหากเห็นว่าเป็นการเอาเปรียบ กระทรวงมหาดไทยคงไม่กำหนดเป็นระเบียบบังคับให้ใช้ตามส่วนราชการส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ซึ่งสัญญาระบุให้ผู้รับจ้างต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเองทุกกรณี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นหรือมีหน้าที่ต้องร่วมชดใช้ค่าเสียหายแก่บุคคลภายนอกอันเกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดี ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงขอให้ศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า เนืองงานก่อสร้างจริงมีเพียง ๗๐๐ เมตร เท่านั้น ดังนั้น แผนงานที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งยืนยันใช้เวลาเพียง ๔ เดือน ก็น่าจะเพียงพอ หากไม่เกิดอุปสรรคในการก่อสร้างอย่างที่เกิดขึ้นและได้เพิ่มกำลังในด้านแรงงานและเครื่องจักรแล้วเพื่อให้งานเสร็จตามแผนงาน ผู้ฟ้องคดีเป็นส่วนหนึ่งของผู้รับเหมาในเส้นทางนั้นเพียง ๗๐๐ เมตร เท่านั้น มิใช่ ๓ กิโลเมตร หรือทั้งเส้นทาง และยังไม่เคยขุดต่อทั้งไว้ แล้วไปทำงานอื่นก่อนแต่อย่างใด การที่มีประชาชนร้องเรียนหรือขุดต่อทั้งไว้เป็นของผู้รับเหมารายอื่นที่ทำงานเมื่อผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานก็ได้ปล่อยปละละเลยอันเป็นเหตุให้ประชาชนเดือดร้อนและร้องเรียนอย่างที่ถูกผู้ฟ้องคดีให้การ เป็นผู้รับเหมารายอื่นที่ทำงานเป็นเหตุให้มีการร้องเรียนดังจะเห็นได้จากแนวเขตแผนที่ช่วงบริเวณโค้งวัดบางสีทองผ่านหน้าหมู่บ้านชมเพลิน

/จนถึง...

จนถึงแยกที่จะไป กฟผ. รวมระยะทางประมาณ ๓ กิโลเมตร เป็นเขตรับผิดชอบของบริษัท เสิร์ฐการโยธา จำกัด มิใช่เขตรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด สาเหตุหลักๆ ที่ผู้รับเหมาหลายรายต้องทิ้งงานไปมีสาเหตุเดียว คือ ผู้รับเหมาต่างลงทุนไปแล้ว แต่เบิกเงินค่าจ้างจากผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้แทบทั้งสิ้น จึงทนแบกรับภาระค่าใช้จ่ายไม่ไหว ต้องทิ้งงานไป เพราะเมื่อตั้งเบิกตามงวดๆ ในสัญญา ก็ถูกเกี่ยงไม่จ่าย พองานเสร็จก็ไม่ยอมรับงานกลับให้แก่เข้าไปซ้ำมาทำให้ผู้รับเหมารายเล็กๆ ต้องหนีงาน บนถนนเส้นนี้มีผู้ฟ้องคดีเพียงรายเดียวที่อดทนต่อค่าใช้จ่ายที่สูงและยอมขาดทุนทำงานจนแล้วเสร็จ เพราะกลัวเสียชื่อเสียงที่มีมานานนั่นเอง แต่ก็ไม่ได้รับค่าจ้างเท่าที่ควรจึงต้องฟ้องศาล

ส่วนแบบแปลนการก่อสร้างที่กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีก่อสร้าง นั้น ผู้ฟ้องคดีเคยท้วงติงแล้วว่าบ่อพักควรอยู่ขอบถนน ฝาปิดท่อควรเป็นตะแกรงเหล็ก แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมเปลี่ยนแปลง บังคับให้ต้องทำตามแบบเดิม เมื่อก่อสร้างไปแล้วเกิดปัญหาตามมา กล่าวคือ เมื่อฝาบ่อพักน้ำทึงอยู่กลางถนนรถยนต์ย่อมวิ่งทับชำรุดได้โดยง่าย ผู้ฟ้องคดีจำต้องยอมทำตามคำสั่งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ พอทำเสร็จก่อนส่งงานรถยนต์ก็วิ่งทับแตกชำรุดเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ยอมรับงาน สั่งให้แก้ไขอีก ความเสียหายที่เกิดขึ้นหาใช่เกิดจากความไม่ได้มาตรฐานของผลงานที่ทำ แต่เป็นเพราะแบบที่ผิดธรรมชาติอันวิญญูชนควรรู้ได้ว่าบ่อพักหากอยู่บนถนนควรเป็นเหล็กเพื่อป้องกันรถเหยียบพัง มิใช่ปูนและบ่อพักควรอยู่ขอบถนนไม่ใช่อยู่บนถนน เมื่อให้แก้ไขงานซ้ำไปซ้ำมาแต่ไม่ยอมขยายระยะเวลาการก่อสร้างซึ่งเป็นเหตุที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีถูกปรับ การกล่าวอ้างในคำให้การว่า การรื้อย้ายสาธารณูปโภคเป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีทั้งใต้ดินและบนดินนั้นไม่อาจบังคับให้เป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีได้ ตามแนวทางปฏิบัติที่ถือเป็นธรรมเนียมมาโดยตลอดในการประมูลงานกับหน่วยงานภาครัฐว่า เป็นหน้าที่ของผู้ว่าจ้างที่ต้องส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้รับจ้างโดยปราศจากสิ่งกีดขวางในการก่อสร้างทั้งบนดินและใต้ดิน ทั้งนี้ เพราะผู้รับจ้างเป็นเพียงเอกชนไม่อาจสั่งการให้หน่วยงานภาครัฐเข้มารื้อย้ายสาธารณูปโภคได้ นอกจากจะขอความร่วมมือจากผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐให้เข้ามาช่วยเหลือ จึงถือเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่มีหน้าที่พึงปฏิบัติให้ความสะดวกแก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อเกิดอุปสรรคในการก่อสร้าง และมีหน้าที่ส่งมอบพื้นที่ให้ผู้รับเหมาเข้าทำงานได้ หาใช่ปล่อยละเลยและบิดความรับผิดชอบโดยอ้างข้อสัญญาเป็นหลัก การอ้างถึงการกำหนดค่าปรับว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้กำหนดขึ้นมาจากแต่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทย และอ้างว่าหากยกเลิกสัญญา

/ประชาชน...

ประชาชนจะเดือดร้อนจึงต้องให้ผู้ฟ้องคดีทำงานต่อ การที่จะให้ผู้ฟ้องคดีทำงานต่อก็ต้องทำตามขั้นตอนของกฎหมาย การที่ยอมให้ผู้ฟ้องคดีทำงานต่อจนแล้วเสร็จและเรียกค่าปรับแทนเป็นจำนวนที่สูง ย่อมผิดจริยธรรมและความชอบธรรมอันมีกฎหมายรองรับที่ห้ามเรียกค่าปรับเกินร้อยละ ๑๐ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีไม่เคยสอบถามหรือแจ้งเป็นหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีว่าขณะนี้ค่าปรับสูงเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของค่าจ้างแล้วจำต้องยกเลิกสัญญา แต่กลับให้การว่าผู้ฟ้องคดีคงจะไม่ยอมในการบอกเลิกสัญญา เป็นเรื่องที่ถูกฟ้องคดีคิดไปเองฝ่ายเดียว เมื่อยอมรับผลโดยยอมให้ผู้ฟ้องคดีทำงานต่อจนเสร็จและไม่บอกเลิกสัญญาก็เท่ากับยินยอมโดยปริยายแล้วว่าจะไม่ใช้สิทธิปรับเกินร้อยละ ๑๐ อีกทั้งหลักประกันจากธนาคารของผู้ฟ้องคดีผู้ถูกฟ้องคดีสามารถหักได้เมื่อต้องไปจ้างผู้รับเหมารายอื่นมาทำการก่อสร้างแทนผู้ฟ้องคดีหากยกเลิกสัญญา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ให้ผู้ฟ้องคดีทำงานจนแล้วเสร็จโดยไม่เลิกสัญญา แล้วจ้างผู้อื่นมาทำงานแทน แต่ได้สั่งงานเพิ่มเติมจากแบบอีก ๓ จุด แสดงว่าพอใจในการทำงานของผู้ฟ้องคดี ถนนสายบางกรวย - ไทรน้อย มีผู้รับเหมาทำทางประมาณ ๕ - ๖ ราย ที่ประมูลงานจากผู้ถูกฟ้องคดีได้ แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ช่วยเหลือในการรื้อย้ายสาธารณูปโภคอ้างแต่แปลนหมายเลข ๖ ซึ่งผู้รับเหมาทุกรายมีสัญญาสำเร็จรูปแบบเดียวกัน ทำให้ผู้รับเหมารายเล็กๆ ไม่คุ้มกับรายได้อันเป็นค่าจ้างที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรื้อย้ายสาธารณูปโภคเองอันมีมูลค่ามากกว่าค่าจ้าง และเมื่อทำงานเสร็จก็ยังเบิกเงินไม่ได้ จึงไม่มีใครอยู่ได้เพราะรับภาระไม่ไหว ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ในสัญญาจ้างมิได้ระบุว่ายอมให้ชำรุดหรือบกพร่องเล็กๆ น้อยๆ ได้แต่ระบุว่าจะต้องแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญานั้น การกล่าวอ้างเช่นนี้เท่ากับยอมรับแล้วว่าผู้ฟ้องคดีทำงานเสร็จจริงแต่ไม่ยอมให้เบิกเงินตามงวด เพราะในทางปฏิบัติจริงงานต้องเสร็จสมบูรณ์ก่อนจึงเกิดชำรุดได้ และถ้าไม่เสร็จสมบูรณ์ผู้ฟ้องคดีจะกล้าที่จะส่งงานได้อย่างไร เมื่อเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบการส่งมอบงานก็เพิ่งพบความชำรุดเล็กน้อยอันเกิดจากสิ่งรบกวนนอกทำให้เสียหาย ไม่ใช่ความผิดของผู้ฟ้องคดี แต่เป็นเพราะแบบไม่ได้มาตรฐาน รถยนต์จึงเหยียบชำรุด ส่วนเรื่องแก้ไขความชำรุด สามารถใช้สัญญาจ้างข้อ ๗ ได้ภายในกำหนด ๒ ปี คือ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขได้ หากใช้กลั่นแกล้งไม่ยอมรับงานและไม่ยอมจ่ายในงวดงานที่ขอเบิก ส่วนที่อ้างว่าหากจุดที่ทำงานมีปัญหาเรื่องการย้ายสาธารณูปโภคก็ควรย้ายไปทำงานที่จุดอื่นที่สามารถทำได้ไม่ใช่หยุดรอ นั้น ผู้ฟ้องคดีประมูลงานเพียง ๗๐๐ เมตร เท่านั้น ถนนแคบและคดเคี้ยวไปมา พื้นที่รับผิดชอบไม่ถึง ๑ กิโลเมตร หากจอดเครื่องจักรทำงานตรงจุดอื่นขณะรื้อย้ายสาธารณูปโภค ย่อมกินพื้นที่

/ของหน่วยงาน...

ของหน่วยงานก่อสร้างอื่นและไม่อาจทับเขตก่อสร้างกันได้ มีทางเดียวต้องรอจนกว่าเจ้าหน้าที่จะเข้ามารื้อย้าย แต่เมื่อทนรอไม่ไหวต้องลงมือทำเองทำให้ถูกฟ้องว่าทำให้ทรัพย์สินของรัฐเสียหาย การก่อสร้างถนนจำต้องบดอัดพื้นให้แน่นเสียก่อนถ้าพื้นถนนยังถูกขุดอยู่จะข้ามชั้นตอนไปปูยางหรือทำอย่างอื่นก่อนก็ไม่สามารถทำได้ แต่ถ้าทำจุดอื่นก่อน เช่น ถมถนนบดอัดปูยางแล้ว การประปาก็มาขุดอีกทำให้ต้องถมถนนใหม่และปูยางใหม่ เสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย เป็นความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่ประสานการรื้อย้ายให้ และอีกเหตุหนึ่ง งานวางท่อไม่สามารถปรับแนววางให้เหมาะสมกับสภาพหน้างานได้ เพราะต้องรอการรื้อย้ายของการประปาก่อน สภาพพื้นที่หน้างานมีบ้านเรือนประชาชนติดกับถนนที่ก่อสร้าง หากปรับเปลี่ยนแนววางท่อก็จะไปละเมิดสิทธิของผู้อื่น การก่อสร้างต้องทำในพื้นที่ที่กำหนดเท่านั้น การรื้อย้ายสาธารณูปโภคนั้นหากผู้ถูกฟ้องคดีช่วยเร่งให้มีการรื้อย้ายตามที่กำหนดในที่ประชุมแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ต้องลงมือทำเอง แต่รายงานการประชุมในคำให้การที่ส่งให้ศาล กลับระบุว่าผู้ฟ้องคดีจะต้องเป็นผู้รื้อย้ายเอง มีหน้าที่โดยตรงซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริงในการประชุม ข้อเท็จจริงนี้แสดงให้เห็นว่ารายงานการประชุมได้ถูกทำขึ้นใหม่และไม่ได้ส่งให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบ แต่เอารายชื่อคนที่เข้าร่วมประชุมด้านหน้ามาติดกล่าวอ้างเอง เนื้อหาในการประชุมผู้ฟ้องคดีไม่เคยยอมรับ เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นผู้ฟ้องคดีจะมีหนังสือเร่งรัดให้มีการรื้อย้ายสาธารณูปโภคทำไม ถ้าเป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีจริง รายงานการประชุมตามที่อ้างเป็นรายงานการประชุมที่ทำขึ้นมาใหม่ ผู้ฟ้องคดีเคยสอบถามไปยังเทศบาลแล้วได้รับแจ้งว่าไม่สามารถหาเนื้อหาของการประชุมได้ เพราะสูญหายไปหมดเหลือแต่ใบลงชื่อผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งเจือสมกันเพราะปัจจุบันเปลี่ยนฝ่ายบริหารและธุรการยกชุด ผู้ฟ้องคดีขอยืนยันตามคำฟ้องเดิมทั้งหมด

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เข้าทำงานประมาณ ๕ เดือนครึ่ง โดยผู้ฟ้องคดีแจ้งว่าติดงานที่อื่นและในช่วงดังกล่าวเป็นช่วงฤดูฝน หากเข้าทำงานจะทำให้ทำงานไม่เต็มกำลังจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนและผู้ฟ้องคดีเองสามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในเวลา ๔ เดือน โดยทำแผนการทำงานส่งมายังผู้ถูกฟ้องคดี พื้นที่การทำงานของผู้ฟ้องคดีมีระยะทาง ๗๐๐ เมตร เริ่มจากคอสะพานบริเวณวัดชลอไปสู่ที่บริเวณหน้าหมู่บ้านเอื้องหลวง ในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีมีการจ้างเหมาเพียง ๒ บริษัท คือ บริษัท เสริฐการโยธา จำกัด และผู้ฟ้องคดี ไม่มีบริษัทอื่นๆ ในเขตพื้นที่ของผู้ถูกฟ้องคดี การร้องเรียนการทิ้งงานเป็นการร้องเรียนโครงการของผู้ฟ้องคดีไม่ใช่

/โครงการอื่น...

โครงการอื่น การที่มีการฟ้องร้องผิดตัวเป็นความเข้าใจผิดของบริษัทประกันภัย ผู้ถูกฟ้องคดี มิได้เป็นผู้ให้ข้อมูลและผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้แถลงในศาลถึงการฟ้องร้องผิดบริษัท ผู้ฟ้องคดี จึงได้รับการพิจารณายกฟ้อง ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าแบบแปลนผิดธรรมดาตินั้น เพราะผู้ถูกฟ้องคดีใช้แบบมาตรฐานในการก่อสร้างโดยทั่วไปตามสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ และแบบแปลนก่อสร้างเลขที่ ๕๖/๒๕๔๗ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ สัญญาการก่อสร้างบ่อพักท่อระบายน้ำปกติดอยู่ขอบถนนตามแบบแปลน แต่ในสัญญาจ้าง ข้อ ๑๓ แบบรูปและรายการละเอียดคลาดเคลื่อน ผู้รับจ้างจะต้องรับรองได้ว่าตรวจสอบและ ทำความเข้าใจในแบบรูปรายการละเอียดโดยถี่ถ้วนแล้ว หากปรากฏว่าแบบรูปและ รายการละเอียดนั้นผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนไปจากหลักการทางวิศวกรรมหรือทางเทคนิค ผู้รับจ้างตกลงที่จะปฏิบัติตามข้อวินิจฉัยของกรรมการตรวจการจ้างหรือผู้ควบคุมงานหรือ บริษัทที่ปรึกษาที่ผู้ว่าจ้างแต่งตั้ง เพื่อให้งานแล้วเสร็จสมบูรณ์โดยจะคิดค่าใช้จ่ายใดๆ เพิ่มขึ้นจากผู้ว่าจ้างไม่ได้ และสัญญาจ้างข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง งานพิเศษและการแก้ไขงาน ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะสั่งให้ผู้รับจ้างทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา หากงานพิเศษนั้นๆ อยู่ในขอบข่ายทั่วไปแห่งวัตถุประสงค์สัญญานี้ นอกจากนี้ยังมีสิทธิสั่งให้ เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขรูปแบบ และข้อกำหนดต่างๆ ในเอกสารสัญญานี้ด้วย โดยไม่ทำให้ สัญญาเป็นโมฆะแต่อย่างใด และในแบบประกอบสัญญา หมายเหตุ ข้อ ๓ ถ้ามีเหตุจำเป็น ในการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งในการก่อสร้างถนน สะพานและท่อลอดท่อเหลี่ยมให้ปรับ ตามสภาพที่เหมาะสมของภูมิประเทศจริงโดยอยู่ในความดูแลของผู้ควบคุมงาน ซึ่งการทำงาน ของผู้ฟ้องคดีเองก็ทำไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาและหมายเหตุ คือ ปรับให้เหมาะสม กับสภาพภูมิประเทศ โดยขณะก่อสร้างผู้ฟ้องคดีไม่เคยโต้แย้งใดๆ ซึ่งในขณะทำการก่อสร้าง ผู้ถูกฟ้องคดีก็ใช้หลักการตามที่สัญญาระบุเพราะการทำงานจริงไม่เหมือนกับการเขียน บนกระดาษ สามารถเขียนอย่างไรก็ได้ แต่ความเป็นจริงต้องปรับให้เหมาะสมกับสภาพ ภูมิประเทศ จึงต้องมีสัญญาจ้างข้อ ๑๓ และข้อ ๑๕ และหมายเหตุในแบบประกอบสัญญา ส่วนบ่อพักนั้นไม่มีข้อกำหนดว่าถ้าอยู่บนถนนแล้วต้องเป็นเหล็กหรือถ้าอยู่ขอบถนนแล้ว เป็นปูน เพราะจะอยู่ขอบถนนหรือกลางถนนก็ต้องถูกรถเหยียบเสมอ ถ้าผู้ฟ้องคดีทำงาน ได้มาตรฐานก็จะมีปัญหาเกิดขึ้นดังที่กล่าวอ้าง ตามสัญญาจ้างแบ่งงวดงานออกเป็น ๔ งวด ซึ่งแต่ละงวดงานระบุเนืองงานไว้อย่างชัดเจน หากผู้ฟ้องคดีทำงานเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจะระงับการเบิกจ่ายเงินงวดได้อย่างไร แต่ทุกครั้งที่มีการส่งมอบงาน

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีก็จะแจ้งเป็นหนังสือตอบกลับถึงข้อบกพร่องของการไม่ตรวจรับมอบงานทุกครั้ง จะเป็นการผิดระเบียบหากเบิกจ่ายไปในขณะที่ผู้ฟ้องคดียังทำงานไม่เรียบร้อยแล้วเสร็จ ตามสัญญา การที่ผู้ฟ้องคดีถูกปรับสูงถึงร้อยละ ๘๐ ของค่าจ้างนั้นเป็นเพราะผู้ฟ้องคดีทำงาน ผิดสัญญาจ้าง และผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีตลอดว่าจะทำการปรับจนถึงวันที่ ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงาน สาเหตุที่ปรับผู้ฟ้องคดีสูงกว่าร้อยละ ๑๐ ของค่าจ้างแล้วไม่ทำการ บอกละสัญญา เพราะการก่อสร้างถนนดังกล่าวเป็นถนนสายหลักของผู้ถูกฟ้องคดีมีประชาชน ใช้สัญจรมากมาย หากทำการบอกละสัญญาจะทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน เพราะการกระทำของผู้ฟ้องคดีเองที่ผ่านมาทำให้ประชาชนเดือดร้อนมากพออยู่แล้ว ประกอบกับหากบอกละสัญญา การจัดซื้อจัดจ้างใหม่ต้องใช้เวลานานยังมีการฟ้องร้องกัน ยิ่งยุ่งยากมากขึ้นกว่าจะได้ผู้รับจ้างรายใหม่

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องใช้เงินตามสัญญาจ้างที่ยังคงค้างอยู่จำนวน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท และจะต้องจ่ายเงินค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดีกระทำการเพิ่มเติมและนอกเหนือจากแบบแปลน ที่กำหนดไว้ในสัญญาจำนวน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีตามสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยสัญญาจ้างดังกล่าวมีสาระสำคัญ คือ ข้อ ๖ ข. กำหนดให้ผู้ฟ้องคดี ต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ และกำหนดแล้วเสร็จสมบูรณ์ ภายในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ หากผู้ฟ้องคดีมิได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลา หรือไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาหรือจะแล้วเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนดเวลา ผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิบอกละสัญญานี้ได้ และข้อ ๑๖ กำหนดว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถ ทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาและผู้ว่าจ้างยังมิได้บอกละสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้าง เป็นจำนวนเงินวันละ ๑๗,๙๗๕ บาท ... นับถัดจาก วันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา หรือวันที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายให้จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จจริง... ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ศส.ทศ.บก. ๐๐๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอเข้าดำเนินการก่อสร้างพร้อมส่งแผนงานก่อสร้างมาด้วย โดยผู้ฟ้องคดี ได้กำหนดระยะเวลาการก่อสร้างประมาณ ๓ เดือน (กุมภาพันธ์ – เมษายน ๒๕๔๙) ซึ่งเมื่อพิจารณาจากระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีขอเข้าดำเนินการก่อสร้างจะเห็นได้ว่าล่าช้ากว่าเวลาที่ ผู้ฟ้องคดีจะต้องเริ่มทำงานตามที่กำหนดในสัญญาถึง ๑๗๑ วัน ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดี

/ได้มีหนังสือ...

ได้มีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๓๙๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี เข้าดำเนินการในพื้นที่ตามสัญญา เมื่อผู้ฟ้องคดีได้เข้าดำเนินงานตามสัญญาปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามสัญญา คือ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๑๒๘๖ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงผู้ฟ้องคดีเพื่อเร่งรัดงานก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับจากวันสิ้นสุดสัญญา หากไม่แล้วเสร็จผู้ถูกฟ้องคดีจะขอใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี ได้ก่อสร้างไม่แล้วเสร็จตามสัญญาโดยส่งมอบงานให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ตามหนังสือ ที่ ศส.ทศ.บก. ๐๑๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ แต่จากการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีปรากฏว่าผู้ฟ้องคดียังดำเนินการก่อสร้างไม่แล้วเสร็จตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขอีกหลายครั้ง จนเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ศส.ทศ.บก. ๐๑๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอส่งมอบงานทั้งหมดตามสัญญา และผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้าง เป็นเช็คให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีล่าช้ากว่ากำหนดเวลา ตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ และเมื่อพิจารณาจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา คือ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีทำงานแล้วเสร็จ คือ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้า ถึง ๓๑๘ วัน ผู้ฟ้องคดีจึงต้องชำระเงินค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้าง ดังกล่าว คิดเป็นเงินค่าปรับจำนวนทั้งสิ้น ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท (๑๗,๙๗๕ x ๓๑๘)

แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้หักเงินค่าปรับจากค่าจ้างที่ต้องจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท เป็นการคิดค่าปรับที่สูงเกินส่วนและไม่ชอบด้วยข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ศาลจึงมีอำนาจลดเบี้ยปรับลงได้ ตามมาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และโดยที่สัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ กำหนดค่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีทำงานแล้วเสร็จและผู้ถูกฟ้องคดี ได้จ่ายเงินค่าจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๔๐๖,๗๕๓.๗๔ บาท จึงเหลือค่าจ้าง ที่ยังค้างจ่ายจำนวน ๕,๗๘๓,๒๔๖.๒๖ บาท (๗,๑๙๐,๐๐๐ - ๑,๔๐๖,๗๕๓.๗๔) เมื่อผู้ฟ้องคดี ทำงานไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามสัญญาจ้างจึงต้องถูกปรับในจำนวนตามอัตราที่ กำหนดไว้ในสัญญา แต่เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้คิดค่าปรับสูงเกินควร ศาลจึงลดค่าปรับลง

/เหลือร้อยละสิบ...

เหลือร้อยละสิบของวงเงินค่าจ้างจำนวน ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นค่าปรับจำนวน ๗๑๙,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนเงินค่าจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีในจำนวน ๕,๐๖๔,๒๔๖.๒๖ บาท (๕,๗๘๓,๒๔๖.๒๖ - ๗๑๙,๐๐๐) และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีหักเงินค่าปรับจากค่าจ้างที่ต้องจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่ชอบ จึงมีผลเป็นการผิดนัดไม่ชำระเงินค่าจ้างให้ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี ตามมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี คือ วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับจากวันดังกล่าวจนถึงวันฟ้องคดี คือ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๑ รวม ๓๓๖ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๓๔๙,๓๗๙.๕๔ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบใช้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๕,๔๑๓,๖๒๕.๘๐ บาท (๕,๐๖๔,๒๔๖.๒๖ + ๓๔๙,๓๗๙.๕๔) นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดียังจะต้องรับผิดชอบใช้ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๕,๐๖๔,๒๔๖.๒๖ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีจนเสร็จสิ้น

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำการเพิ่มเติมและนอกเหนือจากแบบแปลนที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้สั่งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๒๗๔๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ และที่ นบ ๕๒๓๐๓/๒๘๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๙ จำนวน ๒ จุด คือ จุดที่ ๑ ก่อสร้างท่อลอดเชื่อมต่อจากท่อในถนนลงสู่แม่น้ำ และจุดที่ ๒ ต่อเชื่อมท่อระบายน้ำจากซอยบางกรวยวิลเลจ ๒ เข้ากับบ่อพักที่วางไว้แล้วที่ถนนบางกรวย - ไทรน้อย โดยมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว รวมเป็นเงิน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแล้วเสร็จและส่งมอบงานดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องจ่ายค่าจ้างจากการกระทำการเพิ่มเติมและนอกเหนือจากแบบแปลนที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีในจำนวนดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามข้อ ๑๕ ของสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ และคดีนี้ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยนับแต่วันฟ้องคดีนี้เป็นต้นไป ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของต้นเงินจำนวน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท นับแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น

/สำหรับ...

สำหรับคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้บังคับผู้ถูกฟ้องคดีร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าเสียหาย
 ครั้งหนึ่งที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปจากการถูกฟ้องเป็นคดีแพ่งเป็นจำนวน ๔๓๕,๖๓๒.๓๖ บาท นั้น
 เห็นว่า ข้อ ๑๐ ของสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ได้กำหนด
 ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีไว้ว่า ผู้ฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ อันเกิดจาก
 การปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี และจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายจากการกระทำของลูกจ้างของ
 ผู้ฟ้องคดีด้วย แม้จะเกิดเพราะเหตุสุดวิสัยก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในสัญญาจ้างดังกล่าวแล้ว
 ผู้ฟ้องคดีจึงต้องผูกพันตนตามสัญญาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีไม่อาจยกข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม
 เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบและให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องร่วมรับผิดชอบในค่าเสียหายดังกล่าวได้ ประกอบกับ
 ค่าเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าต้องเสียไปจากการถูกฟ้องเป็นคดีแพ่ง นั้น เป็นค่าเสียหายที่บริษัท
 ทูร คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดี
 เป็นจำเลย เพื่อเรียกค่าเสียหายในข้อหาละเมิดกรณีที่ลูกจ้างของผู้ฟ้องคดีได้ทำการขุดพื้นที่
 บริเวณก่อสร้าง ทำให้ทรัพย์สินที่อยู่ในความดูแลของโจทก์ทั้งสองได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดี
 ในฐานะนายจ้างจึงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์ทั้งสอง ศาลจึงไม่อาจสั่งตามคำขอ
 ของผู้ฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้เงินตามสัญญาจ้างที่ยังคงค้างอยู่
 จำนวน ๕,๔๑๓,๖๒๕.๘๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี
 ของต้นเงินจำนวน ๕,๐๖๔,๒๔๖.๒๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ
 และให้จ่ายเงินค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดีกระทำการเพิ่มเติมและนอกเหนือจากแบบแปลนจำนวน
 ๙,๙๗๖.๕๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน
 จำนวนดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน
 ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดี
 แก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า (๑.๑) กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่บอกเลิกสัญญาต่อผู้ฟ้องคดี
 แม้ผู้ฟ้องคดีจะเข้าทำงานล่าช้ากว่ากำหนดในสัญญาถึง ๑๗๑ วัน นั้น เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดี
 เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีพฤติการณ์ที่จะละทิ้งงาน โดยได้รับการยืนยันทางวาจาจากผู้ฟ้องคดีว่า
 ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเป็นฤดูฝนไม่สะดวกในการทำงาน ประกอบกับมีงานอื่นที่ค้างอยู่
 ต้องเก็บงานให้แล้วเสร็จและในช่วงเวลาดังกล่าวจะทำการเตรียมงานหล่อท่อระบายน้ำ

/และบ่อพัก...

และบ่อพักท่อระบายน้ำซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานก่อสร้าง ส่วนกรณีหากมีปัญหาเรื่องการส่งมอบพื้นที่ผู้ฟ้องคดีก็สามารถหักทวงได้แต่แรกแต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีการหักทวงกรณีดังกล่าวแต่อย่างใด อีกทั้ง หากมีการบอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดีแล้ว ต้องมีการเริ่มต้นขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างใหม่ตามระเบียบซึ่งจะใช้ระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๕ วัน อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้สัญจรและผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณก่อสร้าง (๑.๒) ส่วนกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถส่งมอบพื้นที่การทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ทันทีหลังจากลงนามในสัญญา นั้น ภายหลังทำสัญญาผู้ถูกฟ้องคดีได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานสาธารณูปโภคและผู้ฟ้องคดีมาร่วมประชุมถึงขั้นตอนการดำเนินงานและปัญหาที่จะเกิดขึ้นในระหว่างก่อสร้าง ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีทราบดีว่าในการก่อสร้างตามสัญญามีปัญหาในการก่อสร้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกประชุมทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบถึงสภาพพื้นที่ในการก่อสร้างตลอดจนหน่วยงานที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องติดต่อประสานงานหากไม่ได้รับความสะดวกหรือมีอุปสรรคในการดำเนินการ (๑.๓) กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีเจตนามุ่งประสงค์แต่เพียงว่าเมื่อผู้ฟ้องคดียังไม่ส่งมอบงานแล้วเสร็จค่าปรับที่กำหนดไว้ในสัญญาก็จะดำเนินต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าผู้ฟ้องคดีจะทำงานเสร็จสมบูรณ์ นั้น ในการตรวจรับงานผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตามข้อ ๖๕ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งต้องมุ่งที่ผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ โดยมีได้ประสงค์จะแสวงหาผลกำไรแต่อย่างใด (๑.๔) กรณีค่าปรับเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของค่าจ้างซึ่งไม่ชอบตามข้อ ๑๓๐ วรรคหนึ่ง และข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ก่อนได้เข้าทำสัญญาผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ตลอดจนหน่วยงานที่พร้อมจะประสานงานแล้วและผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งสิทธิการปรับและแจ้งสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีทราบตลอดมาว่าจะปรับจนกว่าจะส่งมอบงานแล้วเสร็จ โดยผู้ฟ้องคดีไม่เคยโต้แย้งมายังผู้ถูกฟ้องคดีว่าไม่ยินยอมให้ปรับเกินร้อยละ ๑๐ ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดียินยอมให้ปรับโดยปริยาย อีกทั้งตามข้อ ๑๖ ของสัญญาจ้างพิพาท ไม่ได้กำหนดไว้ว่าไม่ให้ปรับเกินร้อยละ ๑๐ และหากคิดค่าปรับเพียงร้อยละ ๑๐ จากวงเงินค่าจ้าง จะคิดเป็นจำนวนวันได้เพียง ๔๐ วัน ซึ่งผู้ฟ้องคดีผิดสัญญาอีกเป็นจำนวน ๒๗๘ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีควรมีสิทธิที่จะปรับได้ตามเจตนารมณ์

/ของสัญญาจ้าง...

ของสัญญาจ้างพิพาท (๑.๕) ตามที่ผู้ฟ้องคดีใช้ฐานการคำนวณฟ้องโดยคิดจากค่าจ้างตามสัญญาเป็นจำนวนเงิน ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท นั้น ไม่ถูกต้อง เนื่องจากในการทำสัญญาจ้างดังกล่าว วงเงินค่าจ้างตกลงจ้างทั้งสิ้น ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท รวมภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน ๔๗๐,๓๗๓.๘๓ บาท คงเหลือจำนวน ๖,๗๑๙,๖๒๖.๑๗ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายร้อยละ ๑ ของจำนวนเงินคงเหลือดังกล่าวให้กรมสรรพากรเป็นเงิน ๖๗,๑๙๖.๒๖ บาท ตามที่ระบุในสัญญาจ้างข้อ ๔ เงินภาษีหัก ณ ที่จ่ายดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธินำมาเป็นทุนทรัพย์ฟ้องรวมเข้ามาด้วย ดังนั้น จำนวนเงินที่ผู้ฟ้องคดีนำมาฟ้องเป็นทุนทรัพย์ในคดีนี้จำนวน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท จึงไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้อง คือ ๕,๖๔๘,๘๕๓.๗๔ บาท (๕,๗๑๖,๐๕๐ - ๖๗,๑๙๖.๒๖) (๑.๖) กรณีผู้ฟ้องคดีทำการเพิ่มเติม นอกเหนือจากแบบแปลนที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างพิพาท ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๒๗๔๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการนั้น งานเพิ่มเติมดังกล่าวเป็นงานที่ผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการเชื่อมท่อจากหมู่บ้านหรือบ้านเรือนของประชาชนในแนวก่อสร้างเข้ากับระบบท่อระบายน้ำที่ก่อสร้าง ซึ่งปรากฏในแบบแปลนเลขที่ ๕๖/๒๕๔๗ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาจ้างอยู่แล้ว เมื่อก่อสร้างแล้วมีเนื้องานมากกว่าแบบที่กำหนดหรือในสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีจะคิดเงินเพิ่มกับผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ ไม่ใช่กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำงานเพิ่มเติม ดังนั้น ไม่ถือเป็นงานพิเศษตามสัญญาจ้างข้อ ๑๕ ดังนั้น เงินจำนวน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีตามคำขอท้ายคำฟ้อง ผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำต้องชดใช้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี (๑.๗) ตามข้อ ๑๓๐ วรรคหนึ่ง และข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ รัชกาลผลประโยชน์ของผู้รับจ้างมากกว่าผลประโยชน์ของทางราชการ ระเบียบดังกล่าวจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่มุ่งคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศส่วนรวมเป็นสำคัญ ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นใช้ดุลพินิจลดเบี้ยปรับเพียงแค่อ้อยละ ๑๐ ไม่เป็นธรรมกับผู้ถูกฟ้องคดี

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งกลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกฟ้องผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีรับว่าส่งมอบพื้นที่ล่าช้าเนื่องจากเป็นฤดูฝน เป็นเหตุให้ไม่สามารถยกเลิกสัญญาได้จึงเป็นความผิดของผู้ฟ้องคดีด้วย

/และเห็นได้จาก...

และเห็นได้จากที่มีการแจ้งประชุมจัดประสานงานรื้อย้ายสาธารณูปโภคในบริเวณก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ จนถึงวันส่งมอบพื้นที่ก็ยังไม่สามารถรื้อย้ายสาธารณูปโภคได้สำเร็จ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องขุดสายเคเบิลใต้ดินเอง จนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีถูกฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายเป็นคดีแพ่งเนื่องจากสายเคเบิลใต้ดินฉีกขาด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างว่าได้ประสานงานและส่งมอบพื้นที่แล้ว และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้มีการจัดประชุมและแจ้งรื้อย้ายสาธารณูปโภคแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้มีการลงมือย้ายสาธารณูปโภคดังกล่าว จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการรื้อย้ายเอง และเหตุดังกล่าวยังเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้า อีกทั้งเมื่อผู้ฟ้องคดีขอขยายระยะเวลา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ขยายให้ กลับเรียกร้องค่าปรับเป็นรายวันเรื่อยไปจนวงเงินค่าปรับสูงถึงร้อยละ ๘๐ ของค่าจ้างทั้งหมด อันถือเป็นการเอาเปรียบผู้ฟ้องคดีเป็นอย่างมาก การรื้อย้ายสาธารณูปโภคมิใช่หน้าที่ของผู้ฟ้องคดีและการรื้อประปานั้นรื้อแต่ต้นซอยเรื่อยมาผู้รับเหมารายอื่นก็ไม่เข้าทำงาน รื้อแล้วก็ทิ้งไว้โดยไม่มีหน่วยงานใดเข้าทำต่อ ทำให้ส่วนต่อพื้นที่ของผู้ฟ้องคดีมีวัสดุต่างๆ มากองทิ้งไว้จนผู้ฟ้องคดีต้องลงมือทำส่วนอื่นเองทั้งหมด เห็นได้จากสัญญาที่ผู้ฟ้องคดีทำมีเพียง ๗๐๐ เมตร แต่ต้องช่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีอีกดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีไม่เคยยินยอมให้ปรับเกินกว่ากฎหมายกำหนด หรือยินยอมโดยปริยายให้ปรับสูงถึงร้อยละ ๘๐ ของค่าจ้าง หรือตกลงยินยอมตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งปรับไว้ ส่วนการคำนวณค่าฟ้องโดยคิดค่าจ้างจากจำนวนเงิน ๗,๑๘๐,๐๐๐ บาท นั้น ถูกต้องแล้ว เนื่องจากเป็นค่าจ้างที่แท้จริง เพราะแม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ร้อยละ ๑ ก่อนการจ่ายเงินเพื่อให้สรรพากร แต่ก็ไม่รู้ว่าจะเป็ในปีใด โดยต้องรอให้คดีถึงที่สุดก่อน อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีก็สามารถนำภาษีหัก ณ ที่จ่าย มาเรียกขอคืนภาษีได้ หรือหักกับรายได้ของเทศบาลเอง ก่อนนำไปคำนวณยื่นแบบประจำปีต่อกรมสรรพากร และหากต้องจ่ายตามคำพิพากษาแล้ว ก็ต้องถูกหัก ณ ที่จ่าย อยู่ดี ดังนั้น หากคำนวณไว้ในช่วงตอนฟ้องคดีจำนวนเงินที่ฟ้องมาก็ต้องถูกหักลงไปอีกและหลังมีคำพิพากษาแล้วพอจ่ายจริงตามคำพิพากษาก็ต้องถูกหักอีกครั้ง เช่นนี้ย่อมไม่ถูกต้อง สำหรับค่าจ้างที่มีการสั่งการนอกเหนือแบบแปลนของสัญญาจ้าง ถือเป็นค่าจ้างค่าแรงนอกเหนืออันพึงเรียกร้องได้ แม้สัญญาจ้างจะระบุราคาไว้ แต่ก็ไม่รวมเนื้องานที่ทำนอกเหนือแบบแปลน การสั่งการพิเศษยอมได้ค่าจ้างต่างหากจากสัญญา เพราะไม่ใช่การจ้างเหมา เมื่อมีการสั่งการจริงมีการออกหนังสือโดยผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดี

/ยอมมีสิทธิ...

ยอมมีสิทธิได้ค่าจ้างและต้องหักวันทำงานกับการทำงานล่าช้าของสัญญาเดิมลงไปอีก ส่วนเรื่องระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเรื่องกำหนดค่าปรับ นั้น ค่าปรับมิใช่เรื่องตายตัวอันต้องทำตามระเบียบที่ต้องปรับทุกกรณี และเรื่องนี้มีสาเหตุจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้มีส่วนผิดในการส่งมอบพื้นที่ ไร่เป็นความผิดของผู้ฟ้องคดี ทั้งมีมติคณะรัฐมนตรีให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการก่อสร้าง ได้ในยามฉุกเฉินหรือภัยพิบัติน้ำท่วม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้ขยายระยะเวลาก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่อย่างใด ประกอบกับการปรับตามระเบียบดังกล่าว หากสูงเกินส่วนศาลสามารถปรับลดได้อยู่แล้ว ด้วยเหตุดังกล่าวขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ ตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เดิมชื่อบริษัท ศรีแสนนคร ส.ห้าพลัง เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด ต่อมา ได้เปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท โชคดีวิศวกรรม จำกัด ให้ทำการก่อสร้าง (ยกระดับ) ถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต บริเวณสี่แยก ถนนบางกรวย - ไทรน้อย ตัดกับถนนเทิดพระเกียรติ ตำบลวัดชลอ ขนาดกว้างประมาณ ๖ เมตร หนาไม่น้อยกว่า ๐.๐๕ เมตร ระยะทางประมาณ ๗๐๐ เมตร หรือพื้นที่ ลาดยางไม่น้อยกว่า ๔,๒๐๐ ตารางเมตร บ่อพัก ๑๔๒ บ่อ ท่อระบายน้ำ ๐.๖๐ เมตร ยาวไม่น้อยกว่า ๑,๗๔๕ เมตร ตามแบบแปลนของผู้ถูกฟ้องคดีเลขที่ ๕๖/๒๕๔๗ ตามสัญญา เลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ วงเงินค่าก่อสร้าง ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท ซึ่งรวมภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน ๔๗๐,๓๗๓.๘๓ บาท ตลอดจนภาษีอากรอื่นๆ และค่าใช้จ่าย ทั้งปวงด้วยแล้ว โดยถือราคาเหมารวมเป็นเกณฑ์ กำหนดการจ่ายค่าจ้างและการจ่ายเงินไว้ เป็นงวดๆ รวม ๔ งวด งวดละ ๑,๗๙๗,๕๐๐ บาท โดยได้กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงาน ที่รับจ้างภายในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ และกำหนดทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายใน วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ (๒๖๙ วัน) ผู้ฟ้องคดีได้นำหนังสือค้ำประกันของธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาสองพี่น้อง เลขที่ ๐๕๘/๒๕๔๘/๐๐๒๐๑/๐๐๓

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ จำนวนเงิน ๓๕๙,๕๐๐ บาท วางไว้เพื่อเป็นหลักประกัน การปฏิบัติตามสัญญา และก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะมีการจัดจ้างโครงการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีการขึ้นาสถานที่ก่อสร้างจริงและกล่าวถึงสภาพพื้นที่และอุปสรรคในการทำงาน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจที่จะเข้าร่วมประมูลเสนอราคา รวมทั้งเชิญหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับการต้องรื้อย้ายสาธารณูปโภคมาร่วมประชุม ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้เข้าร่วม ดูสถานที่และรับทราบปัญหาและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นในขณะก่อสร้างด้วย และเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ภายหลังจากลงนามในสัญญาแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ยังไม่ได้เข้ามาดำเนินการ จนกระทั่งล่วงเลยกำหนดเวลาที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างตามสัญญาไปแล้ว ๑๗๑ วัน ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ ศส.ทศ.บก. ๐๐๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอเข้าดำเนินการก่อสร้างพร้อมทั้งได้ส่งแผนงานก่อสร้างมาด้วย ระยะเวลาการก่อสร้างประมาณ ๓ เดือน (กุมภาพันธ์ – เมษายน ๒๕๔๘) ผู้ถูกฟ้องคดี จึงได้มีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๓๙๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี เข้าดำเนินการในพื้นที่ตามสัญญา และในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีเข้าปฏิบัติงานได้เกิดปัญหา การกีดขวางของระบบสาธารณูปโภคที่อยู่ในบริเวณพื้นที่ก่อสร้างทำให้เป็นอุปสรรค ต่อการทำงาน ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ ศส.ทศ.บก.๐๐๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ และที่ ศส.ทศ.บก.๐๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อขอให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการชี้แนวเขตและรื้อย้ายท่อประปา สายโทรศัพท์ ซึ่งอยู่ใต้ดิน และเสาไฟฟ้าที่กีดขวางการทำงาน และผู้ฟ้องคดียังได้มีหนังสือ ที่ ศส.ทศ.บก. ๐๑๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๘ ที่ ศส.ทศ.บก.๐๑๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๘ ที่ ศส.ทศ.บก.๐๑๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๘ และที่ ศส.ทศ.บก.๐๑๓/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอสงวนสิทธิในการต่ออายุสัญญาจ้าง เนื่องจากปัญหาอุปสรรคมีท่อประปาหลักใหญ่ฝังอยู่ยังไม่มีมีการรื้อย้ายหรือปรับเปลี่ยน แบบวางและมีแนวท่อร้อยสายโทรศัพท์ และขอหยุดงานชั่วคราวเพื่อให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องดำเนินการย้ายสาธารณูปโภคที่กีดขวางการทำงาน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ดำเนินการย้ายสาธารณูปโภคดังกล่าว ต่อมา เมื่อครบกำหนดเวลาที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดี จึงได้มีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๑๒๙๖ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงผู้ฟ้องคดีเพื่อเร่งรัด

/งานก่อสร้าง...

งานก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับจากวันสิ้นสุดสัญญา หากไม่แล้วเสร็จผู้ถูกฟ้องคดีจะขอใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดียังได้มีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีอีกหลายฉบับเพื่อแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเร่งรัดการดำเนินการตามสัญญาและแจ้งเรื่องค่าปรับให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ศส.ทศ.บก. ๐๑๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ส่งมอบงานที่แล้วเสร็จจำนวน ๔ งวด ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีตรวจสอบแล้วปรากฏว่าผู้ฟ้องคดียังดำเนินการก่อสร้างไม่แล้วเสร็จตามสัญญา จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขรวมสามครั้ง ในเดือนกันยายน ๒๕๔๙ และอีกครั้งในเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ และผู้ถูกฟ้องคดียังได้ให้ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างเพิ่มเติมนอกเหนือจากแบบแปลนที่กำหนดตามสัญญาอีกบางรายการ ได้แก่ งานวางท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๖๐ เมตร อีก ๗๕ เมตร งานบ่อพักท่อระบายน้ำ ค.ส.ล. ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๖๐ เมตร อีก ๑ บ่อ ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๒๗๔๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ และต่อเชื่อมท่อระบายน้ำจากซอยบางกรวยวิลเลจ ๒ เข้ากับบ่อพักที่วางบนถนนบางกรวย - ไทน้อย ตามหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๒๘๕๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๙ จากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือส่งมอบงานหลังจากได้ดำเนินการแก้ไขแล้วจำนวน ๓ ครั้ง เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ และวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๐ แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดียังดำเนินการแก้ไขไม่แล้วเสร็จตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแก้ไขอีกหลายฉบับ ตามหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๓๒๕๗ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และที่ นบ ๕๒๓๐๓/๓๓๙๖ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ศส.ทศ.บก. ๐๑๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ ขอส่งมอบงานทั้งหมดตามสัญญา และเบิกจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าก่อสร้างตามสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑,๔๐๖,๗๕๓.๗๔ บาท ส่วนเงินค่าก่อสร้างที่เหลือจำนวน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีได้คิดเป็นค่าปรับจำนวน ๓๑๘ วัน ในอัตราวันละ ๑๗,๙๗๕ บาท รวมเป็นเงิน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างดังกล่าวไปแล้วเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการคิดค่าปรับของผู้ถูกฟ้องคดีไม่เป็นธรรม เนื่องจากเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของค่าจ้างทั้งหมด ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างตามรูปแบบของสัญญาทุกประการ แต่มีปัญหาเกี่ยวกับการรื้อย้ายสาธารณูปโภคทั้งบนดินและใต้ดิน

/ที่มี...

ที่มีหน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของ และเมื่อส่งมอบงานผู้ถูกฟ้องคดีไม่ยอมรับโดยอ้างว่างานยังไม่เสร็จสมบูรณ์และไม่จ่ายเงินค่าจ้างให้ตามงวดงาน อีกทั้งมีการสั่งให้ทำงานเพิ่มนอกเหนือจากที่กำหนดในแบบแปลน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่างานตามสัญญาและขอให้ลดค่าปรับพร้อมคืนหลักประกันตามสัญญาที่ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิเสธที่จะชำระค่างานตามสัญญา เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานล่าช้าไป ๑๗๑ วัน โดยรู้ถึงปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการรื้อย้ายสาธารณูปโภค เป็นเหตุให้ล่วงเลยเวลาไป ๓๑๘ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิปรับตามข้อสัญญา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้เงินตามสัญญาจ้างที่ยังคงค้างอยู่จำนวน ๕,๔๑๓,๖๒๕.๘๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๕,๐๖๔,๒๔๖.๒๖ บาท นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้จ่ายเงินค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดีกระทำการเพิ่มเติมและนอกเหนือจากแบบแปลนจำนวน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี สองประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง ศาลปกครองชั้นต้นลดเบี้ยปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เพียงใด และประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระค่าจ้างในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีทำงานเพิ่มเติมหรือไม่

ประเด็นที่หนึ่ง ศาลปกครองชั้นต้นลดเบี้ยปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เพียงใด นั้น

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังยุติว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดเวลาการปฏิบัติงานตามสัญญานับแต่วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เป็นเวลารวม ๒๖๙ วัน เพื่อก่อสร้างถนนลาดยางระยะทาง ๗๐๐ เมตร ป่อพัก และท่อระบายน้ำ เนื่องจากเห็นว่า มีระบบสาธารณูปโภค เช่น ท่อประปา สายโทรศัพท์และระบบที่เกี่ยวข้องและเสาไฟฟ้า เป็นอุปสรรคต่อการรื้อย้ายก่อนการก่อสร้าง จึงต้องให้เวลานานถึง ๒๖๙ วัน เพื่อประสานงานกับหน่วยงานเจ้าของสาธารณูปโภคในการรื้อย้าย แต่ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานเมื่อล่วงเลยกำหนดเวลาเริ่มปฏิบัติงานถึง ๑๗๑ วัน โดยรู้ถึงปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามสัญญาที่เกิดจากท่อประปา ท่อร้อยสายโทรศัพท์ และเสาไฟฟ้าในบริเวณสถานที่

/ก่อสร้าง...

ก่อสร้างมาตั้งแต่ต้นตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีจัดให้มีการประชุมระหว่างคู่สัญญาและหน่วยงาน
เจ้าของสาธารณูปโภค เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ แล้ว แต่เข้าทำงานเมื่อวันที่ ๗
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ จึงเหลือเวลาดำเนินการตามสัญญาอีกเพียง ๙๘ วัน เมื่อเข้าปฏิบัติงาน
ตามสัญญาจริงผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ และ ๒๒
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ขอให้ประสานหน่วยงานเจ้าของสาธารณูปโภคให้ชี้แนวเขตและรื้อย้าย
สาธารณูปโภคที่กีดขวางการทำงาน และขอขยายระยะเวลาการต่ออายุสัญญาตามหนังสือ
ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๙ และลงวันที่ ๖
กรกฎาคม ๒๕๔๙ เพราะเหตุไม่สามารถทำงานแล้วเสร็จตามที่กำหนดในสัญญา แต่ผู้ถูกฟ้องคดี
ไม่อนุญาต ต่อมา วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีจึงส่งมอบงาน ผู้ถูกฟ้องคดีตรวจรับ
มอบงานและเห็นว่าล่วงเลยระยะเวลาตามสัญญาถึง ๓๑๘ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงคิดเบี้ยปรับ
เป็นเงิน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท ตามข้อ ๑๖ ของสัญญาที่ให้ปรับวันละ ๑๗,๙๗๕ บาท
ศาลปกครองชั้นต้นใช้ดุลพินิจตามนัยมาตรา ๓๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ลดค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีเหลือเพียงร้อยละ ๑๐ ของค่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๗๑๘,๐๐๐ บาท
แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วย เนื่องจากผิดไปจากสัญญาจ้างที่ตกลงกันไว้ และในการคิดค่าจ้าง
ต้องหักค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม และหักภาษี ณ ที่จ่าย ออกก่อน คงเหลือค่าจ้างจริงเพียง
๕,๖๔๘,๘๕๓.๗๔ บาท ส่วนเหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่บอกเลิกสัญญา เพราะหากต้องมีการ
จ้างใหม่จะต้องใช้ระยะเวลาในการจัดจ้างนานและอาจก่อความเดือดร้อนแก่ผู้สัญจรไปมา
ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิปรับตามสัญญาโดยชอบ

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ ที่บัญญัติว่า ถ้าเบี้ยปรับที่รับนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวน
พอสมควรได้ ในการที่จะวินิจฉัยว่าสมควรเพียงใดนั้น ท่านให้พิเคราะห์ถึงทางได้เสีย
ของเจ้าหนี้ทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในเชิงทรัพย์สิน
เมื่อได้ใช้เงินตามเบี้ยปรับแล้ว สิทธิเรียกร้องขอลดก็เป็นอันขาดไป นั้น บัญญัติดังกล่าว
ให้อำนาจศาลในการลดเบี้ยปรับเป็นจำนวนพอสมควรหากเห็นว่าเบี้ยปรับนั้นสูงเกินส่วน
แต่มีเงื่อนไขว่าต้องพิเคราะห์ทางได้เสียของเจ้าหนี้ทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมายประกอบด้วย
เมื่อคดีพิพาทนี้ ข้อเท็จจริงรับฟังยุติว่า ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานล่าช้ากว่าที่กำหนดในสัญญา
๑๗๑ วัน คงเหลือเวลาทำงานตามสัญญาเพียง ๙๘ วัน และผู้ฟ้องคดีทราบถึงอุปสรรค

/ในการก่อสร้าง...

ในการก่อสร้างว่ามีสาธารณูปโภค ได้แก่ ประปา ไฟฟ้า และโทรศัพท์ที่ต้องดำเนินการ รื้อ ย้าย หรือแก้ไขปัญหาโดยเจ้าของสาธารณูปโภคเข้าร่วมแก้ไขด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงให้ เวลาทำงานตามสัญญานานถึง ๒๖๙ วัน ในการก่อสร้างถนนลาดยางยาว ๗๐๐ เมตร พร้อมบ่อพัก และท่อระบายน้ำ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับเสี่ยงภัยเองที่ไม่เข้าทำงานเสียแต่เนิ่นๆ ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทราบถึงการเข้าทำงานล่าช้าและไม่บอกเลิกสัญญานั้น เห็นว่า สิทธิบอกเลิกสัญญาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๑ เป็นดุลพินิจของหน่วยงานที่จะพิจารณาว่า ควรบอกเลิกสัญญา หากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าการไม่บอกเลิกสัญญาของผู้ถูกฟ้องคดีเพราะเหตุ ไม่ประสงค์จะใช้เวลาไปกับการดำเนินการจัดจ้างที่ต้องใช้ระยะเวลานานและมีผลกระทบ ต่อประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนในบริเวณก่อสร้าง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน ของผู้ฟ้องคดีหากได้เริ่มต้นดำเนินการตามระยะเวลาที่กำหนดในสัญญา หรือแม้ล่วงเลยเวลา ผู้ฟ้องคดีก็ทำงานตามสัญญาอย่างรับผิดชอบจนเสร็จ ย่อมเป็นเหตุผลเพียงพอต่อการตัดสินใจ ไม่บอกเลิกสัญญาของผู้ถูกฟ้องคดี อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมมีสิทธิปรับผู้ฟ้องคดีในอัตราวันละ ๑๗,๙๗๕ บาท ตามที่ กำหนดในข้อ ๑๖ ของสัญญา เมื่อพิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีเข้าทำงานเมื่อล่วงเลย กำหนดเวลาเริ่มปฏิบัติงานถึง ๑๗๑ วัน โดยรู้ถึงปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามสัญญา ที่เกิดจากท่อประปา ท่อร้อยสายโทรศัพท์ และเสาไฟฟ้าในบริเวณสถานที่ก่อสร้างมาตั้งแต่ต้น ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีจัดให้มีการประชุมระหว่างคู่สัญญาและหน่วยงานเจ้าของสาธารณูปโภค เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ แล้ว แต่เข้าทำงานเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ จึงเหลือ เวลาดำเนินการตามสัญญาอีกเพียง ๙๘ วัน แต่เมื่อพิจารณาถึงปัญหาการเข้าดำเนินการ ตามสัญญาที่การทำงานล่าช้าส่วนหนึ่งเกิดจากการรื้อย้ายสาธารณูปโภคในบริเวณสถานที่ ก่อสร้าง อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีเองได้ปล่อยให้ระยะเวลาล่วงเลยตามสัญญาถึง ๓๑๘ วัน โดยไม่บอกเลิกสัญญาพิพาท ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีเองก็ยังได้รับมอบงานตามสัญญาจ้าง แม้จะล่าช้าออกไปก็ตาม แต่ก็ทำให้ไม่ต้องเลิกสัญญาจ้างรายพิพาทและต้องเสียเวลา ในการดำเนินการหาผู้รับจ้างรายใหม่ ซึ่งไม่แน่ว่าขั้นตอนในการหาผู้รับจ้างรายใหม่จะใช้เวลาานานกว่า ที่จะให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามสัญญาต่อจนแล้วเสร็จหรือไม่ และเมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ ในการกำหนดค่าปรับของหน่วยงานของรัฐที่เพียงต้องการลงโทษภาคเอกชนจากการดำเนินงาน

/ล่าช้า...

ล่าช้า แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องการให้ภาคเอกชนสามารถดำรงธุรกิจต่อไปได้ โดยไม่ต้องรับภาระจากค่าปรับมากจนถึงขนาดต้องเลิกกิจการ กฎหมายจึงกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการยกเลิกสัญญาเสียหากค่าปรับเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของวงเงินค่าจ้าง เมื่อพิจารณาถึงทางได้เสียของผู้ถูกฟ้องคดีทุกทางดังกล่าวแล้ว ค่าปรับจำนวน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท ที่คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๕ ของเงินค่าจ้างยังสูงเกินส่วนอยู่ เห็นสมควรลดค่าปรับของผู้ฟ้องคดีลงเป็นให้ปรับผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๒๐ ของเงินค่าจ้าง คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๔๓๘,๐๐๐ บาท อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีฟังขึ้นบางส่วน

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระค่าจ้างตามที่ให้ผู้ฟ้องคดีทำงานเพิ่มเติมหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง ของสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะสั่งให้ผู้รับจ้างทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้ หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา หากงานพิเศษนั้นๆ อยู่ในขอบข่ายทั่วไปแห่งวัตถุประสงค์สัญญานี้ นอกจากนี้ยังมีสิทธิสั่งให้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขรูปแบบและข้อกำหนดต่างๆ ในเอกสารสัญญานี้ด้วย โดยไม่ทำให้สัญญาเป็นโมฆะแต่อย่างใด วรรคสอง กำหนดว่า อัตราค่าจ้างหรือราคาที่กำหนดไว้ในสัญญานี้ให้กำหนดใช้สำหรับงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมขึ้น หรือตัดทอนลงทั้งปวงตามคำสั่งของผู้ว่าจ้าง หากในสัญญาไม่ได้กำหนดไว้ถึงอัตราค่าจ้างหรือราคาใดๆ ที่จะนำมาใช้สำหรับงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มเติมดังกล่าว ผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างจะได้ตกลงกันที่จะกำหนดอัตราหรือราคารวมทั้งการขยายระยะเวลา (ถ้ามี) กันใหม่เพื่อความเหมาะสม ในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้ผู้ว่าจ้างจะกำหนดอัตราจ้าง หรือราคาตายตัวตามแต่ผู้ว่าจ้างจะเห็นว่าเหมาะสมและถูกต้องซึ่งผู้รับจ้างจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าจ้าง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า งานเพิ่มเติมตามที่ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ นบ ๕๒๓๐๓/๒๗๔๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ และที่ นบ ๕๒๓๐๓/๒๘๕๔ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างเพิ่มเติมจำนวน ๒ จุด คือ จุดที่ ๑ ก่อสร้างท่อลอดเชื่อมต่อจากท่อในถนนลงสู่แม่น้ำ และจุดที่ ๒ ต่อเชื่อมท่อระบายน้ำจากซอยบางกรวยวิลเลจ ๒ เข้ากับบ่อพักที่วางไว้แล้วที่ถนนบางกรวย - ไทรน้อย นั้น มิได้มีอยู่ในสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ และตามแบบแปลนของผู้ถูกฟ้องคดีเลขที่ ๕๖/๒๕๔๗ จึงเห็นว่า งานการก่อสร้างที่ผู้ถูกฟ้องคดี

/สั่งให้...

สั่งให้ผู้ฟ้องคดีทำงานเพิ่มเติมตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีนั้น เป็นการกำหนดเงื่อนไขงานขึ้นมาใหม่ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในสัญญาเดิม เมื่องานเพิ่มเติมดังกล่าวเป็นงานเกี่ยวกับการเชื่อมต่อระบายน้ำลงสู่แม่น้ำและบ่อพัก ซึ่งท่อระบายน้ำและบ่อพักที่ผู้ถูกฟ้องคดีให้เชื่อมต่อนั้น อยู่ในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำไว้เดิมอยู่แล้ว งานเพิ่มเติมดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นงานพิเศษ ที่อยู่ในขอบข่ายทั่วไปแห่งวัตถุประสงค์สัญญานี้ หาใช่เป็นงานส่วนหนึ่งของสัญญาพิพาท ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใดไม่ ฉะนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแล้วเสร็จ และส่งมอบงานดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องจ่ายค่าจ้าง ตามงานพิเศษดังกล่าว ตามบัญชี ๑๕ ของสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ เมื่อผู้ฟ้องคดีก่อสร้างงานเพิ่มเติมแก่ผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวข้างต้น ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม เป็นเงิน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท และผู้ถูกฟ้องคดีมิได้โต้แย้งค่างานเพิ่มถือว่ายอมรับค่างานเพิ่มเติม ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชดใช้ค่างานเพิ่มแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีใช้ฐานการคำนวณฟ้องโดยคิดจากค่าจ้าง ตามสัญญาเป็นจำนวนเงิน ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะในการทำ สัญญาจ้างดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ร้อยละ ๑ ก่อนการจ่ายเงินให้ กรมสรรพากรเป็นเงิน ๖๗,๑๙๖.๒๖ บาท วงเงินค่าจ้างตกลงจ้างทั้งสิ้น ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท รวมภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน ๔๗๐,๓๗๓.๘๓ บาท ระบุในสัญญาจ้างข้อ ๔ มูลค่าเงินค่าจ้าง หักภาษีมูลค่าเพิ่มคงเหลือจำนวน ๖,๗๑๙,๖๒๖.๑๗ บาท รวมหักภาษีหัก ณ ที่จ่าย ร้อยละ ๑ อยู่ด้วยเป็นเงิน ๖๗,๑๙๖.๒๖ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระภาษีส่วนนี้ด้วย โดยเงินดังกล่าวไม่ใช่ค่าจ้าง แต่เป็นเงินภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธินำเงินจำนวนดังกล่าวมาฟ้อง รวมเข้ามาด้วย วงเงินที่ผู้ฟ้องคดีนำมาฟ้องจำนวน ๕,๗๑๖,๐๕๐ บาท จึงไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้อง คือ ๕,๖๔๘,๘๕๓.๗๔ บาท (๕,๗๑๖,๐๕๐ - ๖๗,๑๙๖.๒๖) นั้น เห็นว่า กรณีค่าจ้าง และการจ่ายเงิน ตามข้อ ๔ ของสัญญาจ้าง สัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๔๘ กำหนดว่า ผู้ว่าจ้าง ตกลงจ่ายและผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้าง จำนวนเงิน ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดล้านหนึ่งแสน เก้าหมื่นบาทถ้วน) ซึ่งได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน ๔๗๐,๓๗๓.๘๓ บาท ตลอดจน

/ภาษีอากรอื่นๆ...

ภาษีอากรอื่นๆ และค่าใช้จ่ายทั้งปวงด้วยแล้ว โดยถือราคาเหมารวมเป็นเกณฑ์และกำหนดการจ่ายเงินเป็นงวดๆ ดังนี้... ดังนี้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องเสียภาษีหัก ณ ที่จ่าย ร้อยละ ๑ อยู่ด้วยก็ตาม แต่เมื่อตามข้อ ๔ ของสัญญาจ้างดังกล่าว กำหนดเงินค่าจ้าง จำนวนเงิน ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท ไว้โดยรวมถึงภาษีอากรอื่นๆ โดยถือราคาเหมารวมเป็นเกณฑ์ จึงต้องถือว่า สัญญาพิพาทนี้มีค่าจ้างเป็นจำนวนเงิน ๗,๑๙๐,๐๐๐ บาท ข้ออ้างส่วนนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดียังคงค้างค่าจ้างแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๕,๗๘๓,๒๔๖.๒๖ บาท และศาลได้วินิจฉัยแล้วว่าเห็นสมควรกำหนดค่าปรับแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๔๓๘,๐๐๐ บาท และกำหนดค่าทำงานพิเศษจำนวน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท โดยในส่วนของค่าจ้างตามสัญญาเมื่อหักออกจากค่าปรับแล้วเป็นเงินจำนวน ๔,๓๔๕,๒๔๖.๒๖ บาท จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินแก่ผู้ฟ้องคดีในต้นเงินจำนวนดังกล่าว พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จนถึงวันฟ้องคดี และนับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และในส่วนของค่าจ้างทำงานพิเศษให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้เงินตามสัญญาจ้างที่ยังคงค้างอยู่จำนวน ๕,๔๑๓,๖๒๕.๘๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๕,๐๖๔,๒๔๖.๒๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้จ่ายเงินค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดีกระทำการเพิ่มเติมและนอกเหนือจากแบบแปลนจำนวน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้เงินตามสัญญาจ้างที่ยังคงค้างอยู่จำนวน ๔,๓๔๕,๒๔๖.๒๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๔,๓๔๕,๒๔๖.๒๖ บาท

/นับแต่วันที่...

นับแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จนถึงวันฟ้อง และนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้จ่ายเงินค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดีกระทำการเพิ่มเติมและนอกเหนือจากแบบแปลนจำนวน ๙,๙๗๖.๕๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาลในศาลปกครองชั้นต้นบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี และคืบค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Signature

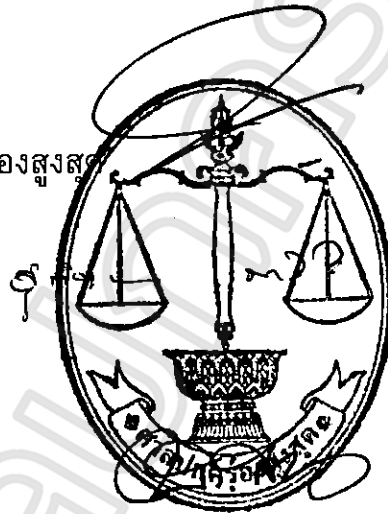
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางสุกัญญา นาชัยเวียง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประสาน บางประสิทธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจิรศักดิ์ จิรวดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Signature

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิชัย พจนโพธา

